

بسم الله الرحمن الرحيم

خواستن از اردوهای مسلمانان تا برای آزادی فلسطین اقدام کنند، خود شرعاً یک فریضه است! چرا؟

(ترجمه)

در هر جامعه‌ی متخصصانی در عرصه‌های مختلف وجود دارد:

معلمان

طبییان

انجیران

نظامیان و...

شریعت هریک از این گروه‌های متخصص را موظف نموده تا نیاز جامعه خویش را که به تخصص آن مرتبط می‌باشد، برآورده نماید؛ به گونه‌ی مثال: بخش صحت موظف است به بحران کرونا رسیدگی نماید، پس به هیچ‌وجه از اردو نمی‌خواهیم علیه کرونا اعلان جنگ کند!

یا در صورتی که جامعه با یک خطر نظامی بیرونی مواجه شود، به هیچ‌وجه از کارمندان تنظیف شاروالی و یا بخش صحت خواسته نمی‌شود این مشکل را حل و فصل کنند. شرعاً و عرفاً این مکلفیت نظامیان و اردوهاست که به مصاف این خطر بروند، زیرا آنان برای چنین روزی تعلیمات و تمرینات نظامی دیده و آماده شده‌اند. پرداختن به این مکلفیت بالای نظامیان فرض است و نه یک امر اختیاری و دلخواه. اگر نظامیان در ادای مسئولیت خود کوتاهی و بی‌پروایی نمودند، بالای ما واجب می‌شود آنان را محاسبه نماییم تا به مسئولیت خود بپردازند و این شامل امر به معروف و نهی از منکر می‌شود که شرعاً یک وجیبه می‌باشد.

اگر کدام مانعی در برابر تحرک اردوها برای ادای مسئولیت شان وجود داشته باشد، ما مکلف استیم آن مانع را برطرف نماییم. چنانچه هرگاه دشمن به ما حمله کند و در بیت‌المال امکانات لازم و کافی برای فراهم نمودن هزینه جنگ و تجهیزات اردو وجود نداشته باشد، شریعت در چنین حالتی برای خلیفه مسلمانان اجازه داده تا برای فراهم نمودن تجهیزات لازم، مقداری مالیات بالای کسانی که توانایی مالی دارند، وضع نماید.

جایز نیست در چنین حالتی از بخش صحت یا بخش زراعت بخواهیم به این مشکل رسیدگی کنند. این مشکل توسط افراد داوطلب نیز حل نمی‌شود، زیرا افراد و گروه‌های داوطلب، که از امکانات و توانایی‌های یک اردوی مجهز برخوردار نیستند، ممکن است دشمن را مشغول نموده و در برخی موارد ضربه‌هایی نیز به آن وارد کنند، اما این ضربه‌ها و تلاش‌های فردی و گروهی به هیچ‌وجه خطر را بر طرف نکرده و منجر به آزادی سرزمین اشغال شده نخواهد شد، مخصوصاً در صورتی که اشغال‌گران، ادامه‌ی یک پروژه‌ی استعمارگرانه غربی باشد، مانند قضیه فلسطین.

نمی‌توان ادعا نمود که جریان‌های آزادی خواهی وجود داشته که بدون مداخله اردو و جنگ منسجم نظامی توانستند اشغال‌گران را متواری نموده و موفق شوند؛ مثلاً ویتنام توانست با تلاش‌های مردمی و بدون مداخله نظامی، امریکا را از خاک خود بیرون نماید. چنین ادعایی درست نیست، زیرا واقعیت این است که ویتنام از حمایت همه‌جانبه چین برخوردار بود. از جانب دیگر، قضیه ویتنام و قضیه فلسطین دو قضیه کاملاً متفاوت می‌باشد. در ویتنام تنها یک اردوی اشغال‌گر بود، اما در فلسطین قضیه طوری است که این سرزمین را اشغال کرده، ساکنان آن را از خاک شان بیرون رانده اند و رژیم و جامعه‌ی نوین برای خود در آن برپا کرده اند؛ رژیمی که منافع بزرگ غرب از طریق آن تأمین می‌گردد. پس مشکل فلسطین به یهودیان خلاصه نمی‌شود، بلکه این رویارویی مستقیم با خود غرب است؛ غربی که این رژیم را به اهدافی استراتژیک در فلسطین زرع نموده است.

غرب با زرع نمودن این رژیم در فلسطین، مصر را از سرزمین شام جدا نمود و از این رژیم به عنوان خنجر مسموم در قلب امت اسلامی استفاده کرد تا همواره درگیر این خنجر و زخم‌های ناشی از آن بوده و دیگر فرصتی برای آزادی خواهی نداشته باشد. چنانچه فرمانده نیروهای بریتانیا زمانی که وارد قدس گردید گفت: «جنگ‌های صلیبی حالا تمام شد.» و یا زمانی که غورو، فرمانده نیروهای فرانسه وارد دمشق شد گفت: «ای صلاح‌الدین ما برگشتیم.»

پس غرب، تمام‌قد پشت سر این رژیم ایستاده و با کمک‌ها نظامی و پوشش سیاسی، مستقیماً از آن حمایت می‌کند و توسط حکام مزدور و جنایت‌کار سوار برگرده مسلمانان به گونه غیر مستقیم از آن پاسبانی می‌نمایند.

بناءً زمانی که ما اردوهای مسلمانان را خطاب نموده و از آنان می‌طلبیم، باید برای کمک به اقصی و فلسطین دست به کار شوند! در اصل ما مسئولیت خویش را مبنی بر امر به معروف و نهی از منکر و محاسبه حکام و اردوها انجام می‌دهیم که این خود یکی از بزرگ‌ترین فرایض در اسلام به شمار می‌رود. تمام جریان‌ها و اقشار امت اسلامی باید بالای اردوهای مسلمانان فشار آورند تا به مسئولیت شرعی خود در قبال قضیه فلسطین پرداخته و هرچه زودتر دست به کار شوند.

رسول الله صلی الله علیه وسلم این نوع محاسبه را "بهترین جهاد" خوانده؛ پس به هیچ وجه نباید آن را دست کم شمرد و یا نمود؛ بالله آن را به باد تمسخر گرفت!

در محاسبه نمودن اردوها و نظامیان امت با ما یکجا شوید تا تلاش‌ها و اعمال فشارهای مان مثمر ثمر گردیده و به خواست الله متعال ما را به هدف نزدیک نماید! مسئولیت خویش را در محاسبه نمودن صاحبان قدرت اداء نمایید و به الله متعال تکیه کرده و موفقیت را از او تعالی بخواهید!

نویسنده: منذر عبدالله

مترجم: عبدالله دانشجو